

jistné ochrany a tudíž dovozem užítka z pojištění jsou všechna pojištění, uzavřená domácími pojišťovnami v cizině ať přímou akvisicí neb zajištěním. Podle uvedených výsledků úřední statistiky byl dle Ing. Keclíka dovoz pojistné ochrany vyjádřený velikostí pojistného v životním odboru v roce 1931	Kč 433,114.000.—
ve škodovém odboru	Kč 452,344.000.—
celkem	<u>Kč 885.488.000.—</u>

Naproti tomu vývoz pojistné ochrany našimi domácími ústavy stejně vyjádřený v životním odboru	Kč 24,014.000.—
a ve škodovém odboru	Kč 149,661.000.—
celkem pouze	<u>Kč 173,675.000.—</u>

Z těchto cifer je zřejmá ohromná převaha cizího pojišťovacího obchodu v našem státě nad obchodem domácích pojišťoven doma i v cizině, což má nutně za důsledek neobyčejně tíživé zhoršení naší platební bilance, i když — jak poznamenává Ing. Keclík — ne v tom rozsahu, v jakém se jeví schodek vyvezeného a dovezeného pojistného, ježto z pojistné prémie nutno uhraditi náhrady pojištěncům a náklady pojišťovny. Naproti tomu dlužno uvážiti, že filiálky zahraničních pojišťoven v jiných státech již tím, že mají možnost provozovati přímý obchod, který je vždy výnosnější, účastňují se významným způsobem hospodářského života státu i v jiných oborech, nehledíc ani k tomu, že rozšířením činnosti na oblast cizího státu zvětšují svou obchodní základnu a nabývají zde větší konkurenční schopnosti proti ústavám, které jsou omezeny toliko na domácí trh.

Podle zpráv Státního úřadu statistického o platební bilanci zahraničního obchodu pojišťovatelského za léta 1925 až 1931 činí za těchto 7 let pasivum platební bilance Kč 243,000.000.—, t. j. již po odečtení výplat náhrad a uhrazení režie, tedy čistý obnos, který odplynul z našeho pojišťovacího trhu do ciziny.

Z uvedených cifer je tedy jasné, jak mimořádně nepříznivá je situace čs. pojišťovnictví s hlediska platební bilance státu. Myslím, že by bylo na místě, aby státní správa blíže se zabývala příčinami, které tak nepříznivě působí na naše domácí pojišťovnictví a státní platební bilanci a snažila se zabrániti v mezích skutečnosti, že pojišťovatelský obchod nelze omezovati hranicemi státu, aby zhoršování již dále nepokračovalo. Prvním krokem k nápravě by bylo, jak Ing. Keclík správně uvádí, pomocí nepřímému obchodu našich pojišťoven, aby cizí pojišťovny vyhledávaly naše domácí zajišťovatele tím, že by bylo zrušeno nepřiměřeně vysoké poplatkové zatížení dle zák. č. 31 (1920 Sb. z. a n.), které činí zajišťování u našich ústav ve větším rozsahu nemožným. Dr. L. K.

NAŠE ÚŘEDNÍ ČEŠTINA ZANIKLA. Aby se však nikdo z našich čtenářů nelekl tohoto nekrologového nadpisu, nejde tu o vlastní naši úřední češtinu, ač některé příznaky by nasvědčovaly určitému předchobí, ale o časopis tohoto jména, list velmi záslužný, který pečlivě (a nikoliv brusičsky) razil cestu novému českému úřednímu názvosloví. Časopis stal se další obětí krise, jež doléhá těžce na všechny časopisy. vr.

DOHODA MEZI ÚSTŘEDNÍ SOCIÁLNÍ POJIŠŤOVNOU A ÚSTŘEDNÍ BRATRSKOU POKLADNOU O PŘEVODNÍCH ČÁSTKÁCH. Zákon o pojištění zaměstnanců pro případ nemoci, invalidity a stáří č. 221/1924 ve znění zákona č. 184/1928 ustanovuje v § 242, že při přestupech zaměstnanců, pojištěných podle tohoto zákona, do zaměstnání podléhajícího pojištění podle zákona o pojištění u báňských bratrských pokladen č. 242/1922 jest použiti obdobně ustanovení §§ 240 a 241 zák. č. 221/1924; ustanovení těchto §§ upravují vydání převodních částek při přestupech zaměstnanců státu a jiných nucených svazků územních nebo zájmových k Ústřední sociální pojišťovně nebo při přestupech zaměstnanců z penzijního pojištění k Ústřední sociální pojišťovně a opačně. Vydávání převodních částek Ústřední bratrskou pokladnou narazilo na obtíže, a to